

Expedient: V-19/2020 HF

Servei de Règim Jurídic i Inspecció Territorial Assumpte:

Meritació del cànon en DES..

CRITERI INTERPRETATIU ARTICLE 204.2 LOTUP QUANT A APLICACIÓ DEL CÀNON DE LES DECLARACIONS D'INTERÉS COMUNITARI (DIC).

EL CÀNON DE LES DIC: REGULACIÓ NORMATIVA I CRITERI INTERPRETATIU.TEXT

NORMATIU:

Article 204. Cànon d'ús i aprofitament en les declaracions d'interés comunitari.

1. (...)

2. El cànon d'ús i aprofitament s'establirà en la declaració d'interés comunitari, a proposta de l'ajuntament, per quantia equivalent al 2% dels costos estimats de les obres d'edificació i de les obres necessàries per a la implantació dels serveis a què es refereix l'últim paràgraf del article 187 d'aquesta llei. La fixació del cost de les citades obres, i conseqüentment del cànon, tindrà caràcter provisional fins que es fixe definitivament en el moment de concessió de la llicència municipal. **El cànon es reportarà d'una sola vegada en ocasió de l'atorgament de la llicència urbanística**, podent l'ajuntament acordar, a sol·licitud de l'interessat, el fraccionament o ajornament del pagament, sempre dins del termini de vigència concedit.

(...)

CRITERI INTERPRETATIU.

La important reforma de la Llei 5/2014, de 25 de juliol, de la Generalitat, de Ordenació del Territori, Urbanisme i Paisatge (LOTUP) efectuada mitjançant Llei 1/2019, de 5 de febrer, va comportar un nou mètode de càlcul del cànon urbanístic de les DIC, tal com anunciava el Preàmbul de la pròpia Llei modificatòria. En realitat el canvi és molt senzill: enfront de les artificioses -i a vegades també farragoses- formes anteriors de calcular el cànon (que, en nombroses ocasions, acabaven en litigi), la modificació efectuada opta per la simplicitat, limitant-se a aplicar un percentatge -el 2%- sobre l'importde l'obra a executar, per la qual cosa la seua aplicació pràctica no ofereix major problema que els propis de la diversa casuística existent.

Sí, per contra, ofereix una certa dificultat interpretativa la possibilitat que aquells adjudicataris de DIC que encara no hagueren efectuat el pagament del cànon puguen acollir-se al nou cànon del 2% del cost de les obres que el propi precepte identifica (sempre, naturalment, que l'import d'aquest fora inferior al del pagament encara no efectuat).

Es tracta, en definitiva, d'una qüestió de dret transitori amb derivació de retroactivitat quant a la seua aplicació. Per consegüent, vist que el propi article 204.2 remitent la **meritació** del cànon (moment en què, efectuat el fet imposable, naix l'obligació d'efectuar el pagament) a l'atorgament de la llicència urbanística, ha d'entendre's **provisional** -tal com estableix el propi article- el cànon fixat en la DES. És a partir de la no perfecció del deute (encara és provisional) que existeix -fins que es produïska la meritació- marge perquè pugua operar, amb retroactivitat, el càlcul del cànon a partir del 2% de manera que, en produir-se aquell, el pagament s'efectue sobre el 2% del cost de les obres i no sobre la quantia del cànon fixada amb l'aprovació de la DES.

Habilita aquesta línia interpretativa la doctrina jurisprudencial del Tribunal Constitucional en matèria de retroactivitat de les normes tributàries o de gravamen (sentències de 31/10/1996; 21/05/1997 i 28/10/1997) que, en aplicació del principi constitucional d'irretroactivitat de norma no favorable o restrictiva de drets (article 9.3 CE) admet l'aplicació retroactiva de la norma tributària sempre que no entre en col·lisió amb la **seguretat jurídica** o afecte la confiança dels ciutadans; límits que no es traspassen en el supòsit examinat en tant la norma atorga naturalesa **provisional** a la quantificació del cànon efectuada amb l'aprovació de la DES. Per totes, pot veure's la sentència de 12/06/2018 (RC 1677/2017) que afirma (Fonament de Dret 3a, punt 7é): "Considera la Sala, a la vista de tals fets provats -i no controvertits- i de la nostra doctrina constant i reiterada, que els actes administratius jutjats en la instància eren nuls per una raó jurídica feta explícita en la sentència, com és l'aprovació de la tarifa en un moment posterior la meritació. Referent a això, és d'advertir que l'article 21 LGT, relatiu a la meritació i exigibilitat, defineix al primer com "...**el moment en el qual s'entén realitzat el fet imposable i, en el qual es produeix el naixement de l'obligació tributària principal**". A sensu *contrari* resulta factible l'aplicació retroactiva de la norma en tant aquell -la meritació- encara no s'ha produït.

EL DIRECTOR GENERAL D'URBANISME.

Firmat per Vicente Joaquin Garcia Nebot el
14/10/2020 11.49:10

Càrrec: Director General d'Urbanisme

